

ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ У СИСТЕМІ ВСЕБІЧНОГО ГАРМОНІЙНОГО РОЗВИТКУ

Всебічний гармонійний розвиток особистості не можна уявити без її естетичної вихованості. «Краса, – писав В. О. Сухомлинський, – могутній засіб виховання чутливості душі. Це вершина, з якої ти можеш побачити те, чого без розуміння і почуття прекрасного, без захоплення і натхнення ніколи не побачиш». Треба об'єктивно визнати, що впродовж десятиліть естетичне виховання перебувало в занепаді. Як наслідок – огрубіле, жорстоке суспільство, позбавлене зовнішньої краси виробництво, низька конкурентоспроможність товарів на зовнішньому і внутрішньому ринку, естетична бідність житла, побуту взагалі.

Естетичне виховання – це процес формування цілісного сприйняття і правильного розуміння прекрасного у мистецтві та дійсності. Здатність до творчого самовиявлення притаманна людині, однак ця здатність вимагає свідомого, цілеспрямованого, планомірного і систематичного розвитку. Завданням естетичного виховання є не тільки розширення художнього сприймання, списку прочитаних книг, почутих музичних творів, а й організація людських почуттів, духовного росту особистості, регуляція і корекція поведінки. Метою естетичного виховання є високий рівень естетичної культури особистості, її здатність до естетичного освоєння дійсності. Важливим принципом естетичного виховання на сучасному етапі є ідея комплексного підходу, який у реалізації системи естетичного виховання має подвійне значення. По-перше, система естетичного виховання має будуватися так, щоб різні види мистецтва постійно взаємодіяли між собою у процесі впливу на дитину, тобто організовується необхідність тісної взаємодії мистецтва на основі міжпредметних зв'язків. По-друге, естетичне виховання як виховання засобами мистецтва, так і засобами дійсності повинно стати органічною частиною будь-якого виду виховання. Необхідно відмітити, що засилля в засобах масової інформації «масової культури» ускладнює процес формування здорових естетичних смаків і потребує випереджаючого формування у дітей високих естетичних смаків і несприйняття потворного.

Отже, можна зробити висновки, що естетичне виховання як неперервний процес має здійснюватися передусім у діяльності, в різнобічній соціальній творчості. Необхідно не лише навчити кожну людину естетично-почуттєво реагувати на оточуючий світ, але й збудити потребу його перетворення без нанесення йому екологічної шкоди, згідно з естетичними нормами й ідеалами; постійно прагнути до високої професійної майстерності, органічно поєднувати духовну і фізичну досконалість.

Науковий керівник – Черноног Р. А, канд. філос. наук, доц.